

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721201115
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2721201115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. B., nar. XX. T. XXXX, trvale pobytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, matky: V. B., nar. XX. G. XXXX, trvale pobytom P. XX, P., zastúpená splnomocnenkyňou: JUDr. Alena Arbetová, advokátka so sídlom Námestie sv. Martina 3A, Holíč, a otca: F. B., nar. X. J. XXXX, trvale pobytom P. XX, P., o zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 21. októbra 2021 č.k. 1P/37/2021-71 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil výživné otca na maloleté dieťa M. B., nar. XX. T. XXXX, zo sumy 110 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od 3. septembra 2021, výrokom II. uložil otcovi povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 3. septembra 2021 do 30. októbra 2021 v sume 38,76 eur k rukám matky maloletej spolu s bežným výživným za mesiac november 2021; výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/86/2013-32 zo dňa 9. októbra 2013 v časti výživného otca na maloletú M. a výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1 až ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 ZR zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“); a § 52, § 58, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie skutočnosťami uvedenými v návrhu matky, vyjadrením otca, oboznámením sa s rozhodnutím o prijatí na strednú školu, rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6P/86/2013, potvrdeniami o príjme oboch rodičov, výpisom z účtu, rozhodnutím o miestnom poplatku, príjmovými pokladničnými dokladmi strednej školy, faktúrami, výpisom z LV č. XXXX, č. XXXX, potvrdenkami, pokladničnými blokmi, a ďalšie. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov tak na strane maloletej, ako aj na strane oboch rodičov. Maloletá M. je o osem rokov staršia oproti ostatnej úprave, je študentkou 1. ročníka strednej školy. Mesačné výdavky spojené so zabezpečením potrieb maloletej ako aj v súvislosti s návštevou školy súd prvej inštancie ustálil na sumu 124,65 eur (poplatok ZRPŠ, učebné pomôcky, strava, návšteva zubára, tanečný krúžok, poistenie, mobil, hygienické potreby a ďalšie). Je nesporné, že v súvislosti s vekom a návštevou školy oproti predchádzajúcemu obdobiu, keď navštevovala prvý stupeň základnej školy prišlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného otca na maloletú. Súd prvej inštancie vzal do úvahy tiež to, že maloletá navštevuje strednú školu v mieste svojho bydliska, a teda nemá zvýšené náklady na cestovné. Už v čase predchádzajúceho rozhodovania o výške výživného

navštevovala tanečný krúžok a matka vyčíslila aj náklady v súvislosti so zubnou starostlivosťou. Iné zvýšené náklady na strane maloletej neboli preukázané. Pokiaľ ide o štúdium maloletej na strednej škole, súd mal za to, že náklady maloletej sa nezvýšili, pri tanečnom krúžku došlo k zvýšeniu nákladov o 1,67 eur mesačne, zubnom ošetrovaní mesačne cestovné a každý druhý mesiac poplatok 10 eur. K zmene pomerov došlo aj na strane otca, keď sa otec druhýkrát oženil, žije v spoločnej domácnosti s manželkou, okrem maloletej M. má dve vyživovacie povinnosti k synom V. a R.. V konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1Pc/15/2021 bolo zvýšené výživné na plnoletého V. zo sumy 110 eur na sumu 150 eur. Otec má takto určené výživné v sume 150 eur a v sume 150 eur prispieva na zabezpečenie potrieb syna R., ktorému prispel na štúdium v zahraničí sumou 2500 eur. Príjem otca sa zvýšil o 530 eur mesačne. K zmene pomerov došlo aj na strane matky maloletej, táto žije s maloletou M. a mal. V. v spoločnej domácnosti, na výživu syna R. prispieva sumou 120 eur mesačne. K zvýšeniu príjmu došlo aj u matky, a to o 366 eur mesačne. Pri určení výživného súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že maloletá je vo veku, kedy nevyžaduje celodennú osobnú starostlivosť. Zohľadnením všetkých skutočností súd dospel k záveru, že primerané zvýšenie výživného pre maloletú na sumu 130 eur mesačne. Otec pri určení výživného na mal. M. 130 eur, plnoletého V. 150 eur a 150 eur plnoletému R. bude mesačne platiť celkom výživné na tri deti spolu v sume 430 eur. Výška takto určeného výživného na všetky tri deti predstavuje 30,15 % z priemerného netto príjmu otca. Matka zo svojho príjmu prispieva na výživu syna R. sumou 120 eur, na syna V. môže prispievať sumou 100 eur a mal. M. sumou 90 eur, ktoré výživné spolu predstavuje sumu 310 eur, čo je 28 % z jej priemerného mesačného netto príjmu. Pri takto určených sumách potom bude mať mal. M. na zabezpečenie svojich potrieb mesačne sumu 245,50 eur (otec výživné 130 + matka 90 + prídavok na dieťa 25,50), ktorá suma bude podľa názoru súdu prvej inštancie primeraná jej odôvodneným potrebám. Preto súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloletú M. s účinnosťou od podania návrhu matky tak, ako je uvedené vo výroku I. napadnutého rozsudku. Zvýšením výživného otcovi vznikol dlh na výživnom za obdobie od 3. septembra 2021 do 31. októbra 2021 v celkovej sume 38,76 eur, ktorú povinnosť súd prvej inštancie uložil otcovi zaplatiť spolu s výživným splatným za mesiac november 2021. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu matka maloletej, ktorá odôvodnila poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Matka maloletej považuje napadnutý rozsudok za nesprávny, prekvapivý a nezohľadňujúci skutkový stav. Súd prvej inštancie síce konštatoval zmenu pomerov na strane maloletej, tento záver však nesprávne premietol do rozhodnutia. Aj napriek zvýšeniu príjmu otca maloletej o 527 eur mesačne súd zvýšil výživné na maloletú len o 20 eur, ktorú sumu otec mesačne minie len na cigarety. Matka poukazuje na niekoľkonásobné zvýšenie životnej úrovne otca, čo sa nepremietlo do rozhodnutia o zvýšení výživného. O zvýšení životnej úrovne otca svedčí aj to, že otec nadobudol do výlučného vlastníctva vinohradnícky dom v P. F.. Príjem do domácnosti otca predstavuje sumu vyššiu ako 2.500 eur, pričom manželka otca vlastní byt, ktorý obývajú spolu s otcom a v minulosti využívali na komerčné účely. Pokiaľ ide o sumu 2.500 eur, ktorú otec poskytol plnoletému R. na štúdium v zahraničí, išlo v podstate o sumu, ktorú mal otec vyplatiť matke titulom vyporiadania BSM manželov, no matka trvala na vyplatení tejto sumy plnoletému synovi na zabezpečenie štúdia v zahraničí. Podľa tvrdenia matky otec uprednostňuje starostlivosť a náklady na deti svojej manželky a ich spoločných psov pred vlastnými deťmi. Súd prvej inštancie neuviedol v čom sa zvýšili náklady na starostlivosť o maloletú, ale naopak, poukazuje na tie výdavky, ktoré sa nezmenili. Od poslednej úpravy výživného uplynulo 8 rokov, počas tohto obdobia došlo k nárastu nákladov nielen nárastom veku maloletej, zmenou jej životných potrieb, návštevou strednej školy, zdravotným stavom, hygienickými potrebami, ale aj náklady na ošatenie, stravu a pod. V čase podania tohto návrhu boli minimálne dvakrát splnené podmienky pre zvýšenie výživného, a to prechod na druhý stupeň základnej školy a následne na strednú školu. Od poslednej úpravy výživného až doposiaľ všetky výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú M. a V. znášala sama matka. Otec ukracuje svoje vlastné deti na úkor syna svojej manželky. Zo všetkých skutočností je jednoznačne zrejmé, že rodina otca musí mať ešte ďalší príjem, a to príjem z prenájmu bytu manželky otca, čo odôvodňuje absolvovanie zahraničných dovolení otcom. Predložené čestné vyhlásenie starej matky syna manželky otca považuje za nedôveryhodné. Otec sa svojim konaním snaží zmařit maloletej M. podieľať sa na životnej úrovni otca. Vzhľadom na príjem otca, jeho morálne zásady je určené výživné pre maloletú nedostatočné. Rozhodnutie o zvýšení výživného nezohľadnilo dobu, počas ktorej sa výživné nemenilo. Matka navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Otec ani procesný opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou - matkou maloletého dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolania matky je nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

5. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 1P/37/2021 je návrh matky maloletej M. B., nar. XX. T. XXXX na zvýšenie výživného otca, naposledy určeného rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/86/2013-32 zo dňa 9. októbra 2013, a to zo sumy 110 eur na sumu 250 eur s účinnosťou od podania návrhu (t.j. od 3. septembra 2021), splatného vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

6. Predmetom odvolacieho konania s prihladením na odvolacie námietky matky je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú M. zo sumy 110 eur na sumu 130 eur mesačne s účinnosťou od 3. septembra 2021, uložil otcovi maloletej povinnosť zaplatiť zročné výživné v sume 38,76 eur za obdobie od 3. septembra 2021 do 31. októbra 2021 k rukám matky spolu s bežným výživným splatným za mesiac november 2021, zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/86/2013-32 zo dňa 9. októbra 2013 a s tým spojené rozhodnutie o náhrade trov konania.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

10. Všeobecne platí, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi ako na strane výživou oprávneného, tak aj na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie a to i potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnúť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať im výživu. Na

strane povinného rodiča sa skúmajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je teda vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

11. Podľa ustálenej súdnej praxe, rodič ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti je povinný prispievať na výživu svojich detí sumou vo výške 20 % až 30 % z jeho netto príjmu, zohľadňujúc odôvodnené potreby toho ktorého dieťaťa, s tým, že výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, respektíve uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa.

12. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

13. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. V zmysle ustanovenia § 78 ZR v spojení s ustanovením 157 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

15. Tým, že predmetom konania v danej veci je práve zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 ZR, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletých detí, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od ostatného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. K inštitútu výživného pre maloleté dieťa treba pristupovať ako k bazálnemu právu dieťaťa, na ktorom sa majú podieľať obaja rodičia. V zmysle § 28 ZR je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahrňuje zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 ZR.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene výživného správne previedol porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Podstatná zmena pomerov na strane maloletej M. ako aj oboch rodičov bola preukázaná, pričom súd prvej inštancie náležite skúmal pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnal ich s aktuálnymi pomermi a dôsledne porovnal zmenu odôvodnených potrieb na strane maloletej vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami.

17. V konaní bol nesporný skutkový stav zistený súdom prvej inštancie podrobne uvedený v bode 1. tohto rozhodnutia.

18. Ako už správne konštatoval súd prvej inštancie, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/86/2013 zo dňa 9. októbra 2013 došlo k podstatnej zmene pomerov, a to nielen na strane maloletej M., ale aj na strane oboch rodičov.

19. Zmena pomerov na strane maloletej M. sa prejavila tým, že maloletá je o 8 rokov staršia, s čím prirodzene vzrástli odôvodnené výdavky spojené nielen s úhradou bežných mesačných potrieb maloletej, ale aj s výdavkami spojenými so štúdiom. S prihliadnutím na špecifikáciu výdavkov maloletej, odvolací súd považoval za odôvodnené pravidelné mesačné výdavky pre maloletú nasledovne: 4,17 eur ZRPŠ, 15 eur mobil, 50 eur oblečenie, 25 eur hygienické pomôcky, 100 eur obedy a vreckové, 10 eur zubár, 12,50 eur školské pomôcky, t.j. celkom 216,67 eur. Odvolací súd pravidelné odôvodnené mesačné výdavky maloletej vyhodnotil čiastočne odlišne, a to vyššou sumou, ktorá skutočnosť nič nemení na správnosti záveru súdu prvej inštancie o zvýšení výživného a konkrétnej výške zvýšeného výživného. Odvolací súd ako odôvodnený mesačný výdavok maloletej nepovažoval poistenie vo výške 13,19 eur, ako nadhodnotený posúdil výdavok na hygienické pomôcky vo výške 50 eur mesačne (ktorú sumu primerane znížil na 25 eur), rovnako náklady na mobil 30 eur (ktoré ponížil na 15 eur, najmä s poukazom na to, že starší plnoletý syn rodičov má náklady na mobil o polovicu nižšie ako maloletá M.), náklady na ošatenie vo výške 57 eur (ktoré ponížil na sumu 50 eur). Výdavky na poistenie, lieky pre celú rodinu, ako aj tanečný krúžok súd nepovažoval za dôvodné, keď výdavok spojený s liekmi a tanečnou bol zohľadnený už pri poslednej úprave výživného.

20. Zmena pomerov nastala aj na strane rodičov maloletej, keď u oboch rodičov došlo k zvýšeniu príjmu, a to u matky o sumu 367 eur (nárast zo sumy 713 eur na sumu 1.080 eur) a u otca o sumu 527 eur (nárast zo sumy 890 eur na sumu 1.426 eur), pričom pokiaľ by mal odvolací súd vyjadriť zmenu príjmových pomerov rodičov maloletej percentuálne, u matky došlo k 51 % nárastu príjmov a u otca k 59 % nárastu príjmov, ide teda tak o približne rovnakú zmenu. Zároveň je nutné konštatovať približne rovnakú životnú úroveň oboch rodičov odkazujúc pritom na správne špecifikované pravidelné mesačné výdavky oboch rodičov súdom prvej inštancie (bod 23. rozsudku), pričom v tomto prípade nie je možné prihliadať na prípadný príjem manželky otca z prenájmu nehnuteľnosti, keď takáto skutočnosť, rovnako ako skutočnosť príjmu do domácnosti otca vo výške 2.500 eur v konaní nebola ničím preukázaná.

21. Pokiaľ otec prispeje na výživu maloletej M. sumou zvýšeného výživného 130 eur, matka sumou 90 eur, k čomu sa pripočíta suma rodinných prídavkov vo výške 25,88 eur, vytvorí sa tak dostatok finančných prostriedkov - 245,88 eur na pokrytie všetkých pravidelných odôvodnených výdavkov spojených so starostlivosťou o maloletú. Suma, ktorou otec prispeje na výživu maloletej predstavuje takmer 60 % všetkých pravidelných mesačných výdavkov maloletej.

22. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je potom suma zvýšeného výživného otca pre maloletú M. vo výške 130 eur primeraná vo vzťahu k matkou prezentovaným mesačným výdavkom spojeným so starostlivosťou o maloletú M., a zároveň zodpovedajúca majetkovým pomerom otca. Otec má okrem maloletej M. ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to k dvom starším plnoletým synom V. a R., pre každého plnoletého syna vo výške 150 eur. Suma výživného, ktorou otec prispieva na všetky svoje výživou oprávnené deti spolu vo výške 430 eur predstavuje 30,1 % netto príjmu povinného otca, čo je horná hranica, ktorou je povinný rodič povinný prispievať na výživu nezaopatrených detí. Na tomto mieste je nutné dodať, že plnoletý V. a R. sú oproti maloletej M. starší, prirodzene majú vyššie odôvodnené výdavky (plnoletý R. je študentom vysokej školy v zahraničí). Za nedôvodný považoval odvolací súd návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú M. na sumu 250 eur, ktorá suma je vyššia ako jej pravidelné mesačné výdavky a tiež takmer dvojnásobne vyššia, ako suma, ktorou otec prispieva na výživu starším plnoletým synom. Okrem výživného otec prispieva všetkým oprávneným deťom aj nad rámec vyživovacej povinnosti, pri príležitosti sviatkov, Vianoc, či úhradami nákladov na zahraničné štúdium syna R.. Aj napriek tomu, že matka plnenia otca nad rámec výživného poprela, uvedenú skutočnosť mal odvolací súd preukázanú aj z tvrdenia plnoletého V. v konaní o zvýšení výživného vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1Pc/15/2021 (vedené na tunajšom odvolacom súde pod sp. zn. 11CoP/7/2022), ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, v ktorom konaní plnoletý V. plnenia nad rámec výživného zo strany otca potvrdil. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie vzal

do úvahy aj to, že maloletá M. už nie je dieťaťom útleho veku, nie je odkázaná na celodennú, resp. zvýšenú starostlivosť matky, a teda rovnako ako otec aj matka je povinná prispievať na výživu maloletej M. finančným plnením, v tomto prípade minimálne v rozsahu 90 eur, čím sa ako už bolo uvedené v odôvodnení vyššie vytvorí dostatočná rezerva pre pokrytie všetkých pravidelných mesačných výdavkov pre maloletú, o to viac, že od poslednej úpravy pomerov došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane matky zvýšením jej príjmu.

23. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol o zvýšení výživného, o účinnosti zvýšenia, o zročnom výživnom a jeho splatnosti ako i o náhrade trov konania.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pretože ide o konanie, v ktorom si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu výnimiek podľa § 53 CMP alebo podľa § 55 CMP. V danej veci si priznanie náhrady trov konania nevyžadovali okolnosti prípadu a z nich plynúca potreba spravodlivého usporiadania veci.

25. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).